

Prorekoše drevne Maje (ako smo ih uopšte dobro skapitali?!) da će ovih dana biti smak sveta. Mnogi su, naravno, posumnjali u tako nešto, ali... Ne lezi vraže, nikom nije bašdo kraja bilo svejedno što bi, možda, svemu došao kraj...

U epizodi: Svak' smeta

Tračoslava (ispred zgrade izvesne lokalne samouprave): - Di si, komšo moj dobri! Al' si pošandrc'o, što nema dosad?! Bre, moramo da bidnemo pripravni, jer će da nam zauzmu mesto u sklonište!

Šeširdžija (trči, pa mu sve pada šubara s glave): - Auu, komšinka, ak' ne zaginiem od od teg smaka, ču da mrem od srcobolje! Jal si ti zdravo dobro čula da će nami vlasti da se nadžu u ovu belosfetsku nevolju.

Tračoslava (nesigurno): - Joo, bre, komšo, pa jer smo glasali za nji'?! Kade će, ako neće sade..

Grmalj (dolazi s litračom u džepu): - Hmm, dje su, bolan, ovi bolesti, usta i' bolela! Ima sedam, a jošte nisu odmandalili. A, propas' sam' što nije poč'o! Ha, dobro veliju onija mesikanska plemena da ovi svijet jezdi u bestragiju! To reknuše i oni moj djedo ozgo kad je gledo u pljećku... Kaki se sve buljuk namnožio, to neće na dobro izać! Eto, vidje ovi razuzdanci po džipovi što škripe s kočnice, glu, glu... (navrnu iz sve snage da ublaži stres).

Sponzorjka (izlazi iz čirokija u krajnje oskudnoj noćnoj toaleti - kratežu, štiklicama, dekoliranoj maji...): Zn'či, nisam valjda okasnila na evakuaciju, zaglavila sam odsinoć na splavu, jbt! I kad će više taj smorni smak?! Mis'im, sad moram još da se krijem po nekim bazdiljavim podrumčinama, ima se uflekam za medalju, jee...

Grmalj: - Hik, deder mala uzni i ti jedan gutalj da ti prodje strah i da ne nazebeš u to gologozo suknniče! E, ka' će više ovi bolesti, smrznut će se ostarjele kosti... A, jel znadeš ti omladinac kad počima ta alosepsa? (obrati se mladiću koji je baš tuda prolzaio). Student (krenuo na autobusku stanicu natovaren knjigama): - Mislite apokalipsa! Odnosno ono čime razne komercijalne interesdžije plaše lakoverni narod! Zapravo se radi o tome da je pleme Maja nekad davno predvidelo da se tog datuma završi jedna, a započne druga vremenska epoha.

Grmalj (cvrcnu muški srk iz flajke): - Glu, glu, e, nije nego?! Ma, nijesam baš siguran, ima tu nešto čim se i ti motaš u ovi sitni sat oko skloništa...

Student: - Motam se jer moram na ispit, pa da ne bih zakasnio zbog zaledjenih puteva, krenuo sam u praskozorje. A to oko smaka sveta su čiste gluposti. Ako ga i bude to će ljudi sami sebi da naposte, jer toliko se razornog naoružanja namnožilo, plus u jeku finansijske krize svi gaze po leševima. Tako da pre bilo kakve natprirodne kataklizme, najpre nas može progutati samouništenje. Grmalj: - Auu, bit će da nećemo doživjet' smak sveta, već je došlo vrijeme da nam SVAK SMETA!

I, svi su oni tako, slučajno ili namerno, ali, ipak, zajedno, nastavili da vase za sigurnim utočištem od neizvesne budućnosti...

Ah, da, umalo da zaboravim - u starčevačkoj opštini ništa novo, osim što je zima udarila, što je otpočela ugradnja hidromehaničke opreme u prečistač, što odbojkaški "Borac" igra toplo - hladno, što su na Trgu neolita, uz tradicionalno laktanje baba i deda podeljeni paketići

UOPŠT(in)AVANJE uOPŠTINAvanje

Napisao Jordan Filipović
utorak, 15 januar 2013 11:38

najmladjima, što je otvoren pab, a poznati sarajski jaran "Elvis DŽej-ar Kurtović" je za petnaestak najhrabrijh, za koje sibirska zima nije lav, napravio pravi derneKKK!